

Losada Hereu, Emili; “Malthus”

(Barcelona, 1907 – Barcelona, 30 d'octubre de 1998)

Pogué gaudir pocs anys d'una formació escolaritzada donada la necessitat de treballar per ajudar la família. La seva formació ulterior es féu per la via autodidacta i a través de les classes que rebé en ateneus obrers, com l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

El 1935 participà en la formació del Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM) i completà la seva formació marxista, ideologia que no abandonà mai. Lluità en la Guerra Civil com a oficial d'intendència i al final de la mateixa s'exilià a França.

Passà aleshores per alguns camps de concentració francesos i en sortir col·laborà amb els maquis francesos amb els quals muntà un servei d'evasió per facilitar la fugida dels perseguits pel règim nazi. Mentre durà la seva estada a França, participà en les reflexions prèvies que donaren lloc a la formació del Moviment Socialista de Catalunya (MSC), el gener de 1945.

Tornà aleshores a Barcelona. Es guanyà la vida com a professor de francès, i es dedicà fonamentalment a la constitució de l'MSC, mentre l'escissió del POUM es feia cada vegada més evident entre l'octubre de 1945 i la ruptura definitiva el 1946.

Fou un dels fundadors de l'MSC de l'Interior el gener de 1947 i entrà a formar part de la l'Executiva. Aquest any s'encarregà també de la impremta del partit muntada a Vallvidrera, juntament amb Joan Bellsollell i Jesús Estaran, amb la qual feren l'edició de l'*Endavant* de l'Interior.

El 1948 fou detingut, acusat de ser membre de l'MSC i processat per associació il·legal i el 20 de febrer de 1953 fou de nou detingut sota els mateixos càrrecs juntament amb d'altres dirigents del partit. Se li negà la llibertat provisional per reincidència i no fou alliberat fins el 20 d'octubre de

1954. Li posaren tretze anys de reclusió menor per associació il·lícita i propaganda il·legal, a més d'una multa.

En sortir de la presó, i malgrat la constant vigilància a què era sotmès, seguí treballant en la resistència antifranquista de manera activa, en especial en tasques de formació, a contracorrent de l'esmoreïment de finals dels anys cinquanta. Visqué en un segon pla, però sempre mantenint l'esperit crític, la conversió de l'MSC en Convergència Socialista de Catalunya (CSC), i després en el Partit Socialista de Catalunya–Congrés, que el 1976, després del procés d'unificació del socialisme català, donà lloc al Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC–PSOE).